

**«LA SEVA MISERICÒRDIA
S'ESTÉN DE GENERACIÓ EN GENERACIÓ» (cf. Lc 1,50)**

**Missatge del sant pare Francesc
per a la III Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans**

23 de juliol de 2023

Benvolguts germans i germanes,

«La seva misericòrdia s'estén de generació en generació» (cf. Lc 1,50): aquest és el tema de la III Jornada Mundial dels Avis i les Persones Grans. És un tema que ens reconduïx a aquellencontre beneït entre la jove Maria i la seva parenta anciana Elisabet (cf. Lc 1,39-56. Aquesta, plena de l'Esperit Sant, s'adreça a la Mare de Déu amb paraules que, després de mil·lennis, donen ritme a la nostra pregària diària: «Ets beneïda entre totes les dones i és beneït el fruit de les teves entranyes!» (v. 42). I l'Esperit Sant, que ha davallat ja damunt Maria, la impulsa a respondre amb el Magníficat, en el qual proclama que la misericòrdia del Senyor s'estén de generació en generació. L'Esperit Sant beneeix i acompanya cada encontre fecund entre generacions diferents, entre avis i nets, entre joves i ancians. Efectivament, Déu desitja que, com va fer Maria amb Elisabet, els joves alegrin el cor de les persones grans, i que adquireixin saviesa a partir de les seves vivències. Però, sobretot, el Senyor vol que no deixem sols els ancians, que no els releguem als marges de la vida, com passa sovint per desgràcia.

És bonica, enguany, la proximitat entre la celebració de la Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans i la de la Joventut. Ambdues tenen com a tema la “pressa” de Maria per anar a visitar Elisabet (cf. v. 39), i d'aquesta manera ens porten a reflexionar sobre el vincle entre els joves i els ancians. El Senyor espera que els joves, en trobar-se amb les persones grans, acullin la crida a custodiar la memòria i reconeguin, gràcies a ells, el do de pertànyer a una història més gran. L'amistat amb una persona gran ajuda el jove a no reduir la vida al present i a recordar que no tot depèn de les seves capacitats. Per als més grans, en canvi, la presència d'un jove els dona esperança que tot allò que han viscut no es perdrà i que els seus somnis poden realitzar-se. En definitiva, la visita de Maria a Elisabet i la consciència que la misericòrdia del Senyor es transmet d'una generació a l'altra revelen que no podem avançar —i molt menys salvar-nos— sols i que la intervenció de Déu es manifesta sempre en el conjunt, en la història d'un poble. És Maria mateixa qui ho diu en el Magníficat, exultant en Déu que ha obrat meravelles noves i sorprenents, fidel a la promesa donada a Abraham (cf. v. 51-55).

Per tal d'acollir millor l'estil d'actuar de Déu, recordem que el temps ha de ser viscut en la seva plenitud, perquè les realitats més grans i els somnis més bonics no es realitzen en un moment, sinó a través d'un creixement i una maduració en camí, en diàleg, en relació. Per això, qui es concentra només en allò immediat, a aconseguir beneficis per a ell de manera ràpida i àvida, a tenir-ho tot de seguida, perd de vista la manera d'actuar de Déu. El seu projecte d'amor, contràriament, travessa passat, present i futur, abraça i posa en comunicació les generacions. És un projecte que va més enllà de nosaltres mateixos, però en el qual cadascun de nosaltres és important, i sobretot està cridat a anar més enllà. Per als més joves es tracta d'anar més enllà d'aquella immediatesa en què es confina la realitat virtual, la qual moltes vegades distreu de l'acció concreta; en el cas de les persones grans es tracta de no capficar-se en les forces que decauen i de no lamentar-se per les ocasions

perdudes. Mirem endavant. Deixem-nos plasmar per la gràcia de Déu que, de generació en generació, ens lliura de l'immobilisme en l'actuar i dels remordiments del passat.

En l'encontre entre Maria i Elisabet, entre joves i grans, Déu ens dona el seu futur. El camí de Maria i l'acollença d'Elisabet obren les portes a la manifestació de la salvació. A través de la seva abraçada, la misericòrdia de Déu irromp amb una joiosa mansuetud en la història humana. Voldria, doncs, convidar cadascun de vosaltres a pensar en aquell encontre, encara més, a tancar els ulls i a imaginar, com en una foto, aquella abraçada entre la jove Mare de Déu i la mare anciana de Joan Baptista; a representar-lo en la ment i a visualitzar-lo en el cor, per a fixar-lo en l'ànima com una icona lluminosa interior.

I us convido a més a passar de la imaginació a la realització d'un gest concret per abraçar els avis i les persones grans. No els deixem sols, la seva presència a les famílies i a les comunitats és valuosa, ens dona la consciència de compartir la mateixa herència i de formar part d'un poble on es conserven les arrels. Sí, són els ancians els qui ens transmeten la pertinença al poble sant de Déu. Tant l'Església com la societat els necessita. Ells donen al present un passat necessari per a construir el futur. Honrem-los, no ens privem de la seva companyia i no els privem de la nostra; no permetem que siguin descartats.

La Jornada Mundial dels Avis i de les Persones Grans vol ser un petit i delicat signe d'esperança per a ells i per a tota l'Església. Renovo per això la meua invitació a tothom —diòcesis, parròquies, associacions i comunitats— a celebrar aquesta Jornada, posant en el centre l'alegria desbordant d'un renovat encontre entre joves i ancians. A vosaltres, joves, que us esteu preparant per anar a Lisboa o que viureu la Jornada Mundial de la Joventut (JMJ) en els vostres llocs d'origen, voldria dir-vos: abans de posar-se en camí aneu a trobar els vostres avis, feu una visita a una persona gran que estigui sola. La seva pregària us protegirà i portareu en el cor la benedicció d'aquell encontre. A vosaltres, ancians, us demano que acompanyeu amb la pregària els joves que van a celebrar la JMJ. Aquests nois són la resposta de Déu a les seves peticions, el fruit d'allò que van sembrar, el senyal que Déu no abandona el seu poble, sinó que sempre el rejuveneix amb la fantasia de l'Esperit Sant.

Estimats avis, estimats germans i germanes grans, que la benedicció de l'abraçada entre Maria i Elisabet us aconsegueixi i vessi de pau els vostres cors. Us beneixo amb afecte. I vosaltres, si us plau, reseu per mi.

Francesc

Roma, Sant Joan del Laterà, 31 de maig de 2023, festa de la Visitació de la Benaurada Verge Maria.